

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, (sediul Rîșcani), judecător C. Guzun
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători N. Budăi, I. Muruianu, V. Efras

ÎNCHEIERE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova,

Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către CCL-113 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2017, prin care au fost respinse apelurile lui Bogaciuc Nicolae și Bogaciuc Elena, al CCL-113 și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 27 februarie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Bogaciuc Nicolae și Bogaciuc Elena către CCL-113, intervenient accesoriu ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare” SRL cu privire la anularea deciziei, obligarea reconectării locului de consum și încasarea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

La 20.09.2016, reclamantii Bogaciuc Nicolai și Bogaciuc Elena s-au adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.133, cu participarea intervenientului accesoriu ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, prin care au solicitat anularea deciziei comitetului de conducere al Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.133 din 07.07.2016, ca fiind ilegală: obligarea administrației Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.133 și ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL la conectarea la energie electrică a apartamentului nr. XXXXXXXX; încasarea de la Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.133 în beneficiul lui Bogaciuc Elena și Bogaciuc Nicolai a cheltuielilor de judecată, cu titlu de asistență juridică în sumă de 3000 de lei și a prejudiciului moral cauzat în sumă de 20 000 de lei.

În motivarea cererii reclamantii au indicat că, Bogaciuc Nicolai a fost angajat în anul 1988 în calitate de lăcătuș-tehnician în cadrul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.133. La demersul înaintat de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.133, prin Hotărârea Comitetului Executiv Raional al Sovietului de Deputați al r-lui Octombrie, or. Chișinău (în prezent Pretura sect. Rîșcani, mun. Chișinău) nr.4/4-2 din 11.04.1998, a fost confirmată legalitatea adunării împunerniciilor și apartamentul în care locuiesc împreună cu familia a fost întărit

după Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.133, având statut de încăpere de serviciu.

Instalarea reclamanților în apartamentul de serviciu s-a făcut cu condiția ca Bogaciuc Nicolae să presteze cooperativei servicii de lăcătușărie, fapt care a fost confirmat și prin semnăturile a 76 de membri ai Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.133, aplicate pe Acordul nr. 1 din 21.05.2010, care au fost categoric împotriva acțiunilor ilegale ale fostei administratoare Raspopova Lidia, în privința evacuării reclamanților din ap. XXXXXX, mun. Chișinău, fără acordarea altui spațiu locativ.

Faptul relației de muncă cu Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.133 nu a fost negat nici de foștii administratori ai Cooperativei - Miron Alexandru, Zlatin Valeriu, Milanici Vitalii, care au activat până la desemnarea la data de 11.09.2007 a administratorului Raspopov Lidia, însă, necătând la aceasta, la data de 03.07.2008, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.133 s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere către Bogaciuc Nicolai, Bogaciuc Elena, Bogaciuc Sergiu și Bogaciuc Larisa cu privire la apărarea dreptului de proprietate și evacuarea reclamanților din ap. XXXXXX, mun. Chișinău.

Prin hotărârea din 10.04.2009 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău a fost admisă acțiunea Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.133 către Bogaciuc Nicolai, Bogaciuc Elena, Bogaciuc Sergiu și Bogaciuc Larisa, cu privire la apărarea dreptului de proprietate, evacuarea din locuință și din încăperile cu altă destinație, fără acordarea altui spațiu locativ, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04.03.2010, hotărârea dată a fost menținută fără modificări, iar lui Bogaciuc Nicolai cu toți membrii familiei le-a fost radiată viza de reședință din spațiul locativ litigios.

Ulterior, decizia Curții de Apel Chișinău din 04.03.2010 a fost atacată cu recurs și prin decizia Curții Supreme de Justiție din 08.09.2010, cauza civilă la acțiunea Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.133 către Bogaciuc Nicolai, Bogaciuc Elena, Bogaciuc Sergiu și Bogaciuc Larisa a fost restituită spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău. La rejudecarea cauzei, Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 25.01.2011, a casat hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10.04.2009 examinând cauza în fond, a adoptat o nouă hotărâre, prin care a respins ca neîntemeiată acțiunea Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.133. Recursul declarat de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.133 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25.01.2011 a fost respins prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26.05.2011.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01.02.2012 a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.133 împotriva deciziei din 26.05.2011.

Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.133 a înaintat o cerere de chemare în judecată către ÎS CRIS „Registru”, intervenienți accesorii Bogaciuc Nicolai, Bogaciuc Elena, Bogaciuc Sergiu și Bogaciuc Larisa, cu privire la retragerea vizei de reședință, pe care Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, prin hotărârea din 19.06.2014 a respins-o ca neîntemeiată.

Președintele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.133 învinuiește reclamanții precum că aceștia atacă cooperativa în instanțele judecătorești cu ajutorul unor avocați-profitori și, totodată, îi învinuiește fără niciun temei legal precum că de trei ori reclamanții au cumpărat viza de reședință pentru toți membrii familiei. Totodată, președintele Vvedinski Iurii, nefiind de acord cu hotărârile pronunțate de către instanțele judecătorești, a început să declare organelor de urmărire penală și procuraturii, precum că toate dosarele au fost cumpărate de avocați și familia reclamanților, fără a avea careva probe veridice.

Astfel, Procurorul în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău Russu O., examinând materialele cauzei penale nr.2015022263, precum și raportul OUP al IP sect. Rîșcani, la data de 30.10.2015, prin ordonanța privind scoaterea de sub urmărire penală și clasarea procesului penal a dispus scoaterea de sub urmărire penală pe bănuitul Bogaciuc Nicolai, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii, ceea ce constituie o circumstanță care exclude urmărirea penală și clasarea procesului penal.

Prin urmare, președintele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.133 Vvedinski Iurii, urmărind interese personale, necătând la faptul că familia reclamanților nu are restanțe la serviciile energiei electrice și respectiv, pentru consumarea energiei electrice, la data de 06.07.2016, a început să lipească pe toate ușile casei și etajelor procesul-verbal al conducerii Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.133, cu ordinea de zi:

1. Evacuarea familiei Bogaciuc din încăperea de serviciu nr.XX;
2. Deconectarea de la energia electrică a apartamentului nr.XX. Acest proces verbal nu era semnat de niciun membru al conducerii.

La 28.07.2016, ora 10:00, făcând abuz de putere, fără a înștiința familia Bogaciuc, deoarece aceștia erau plecați din țară, președintele Vvedinski Iurii a deconectat de la energia electrică apartamentul nr. XX, în care familia locuiește împreună cu nepoțica Mădălina care are vârsta de doar un an și 2 luni. Prin deconectarea ilegală, au fost stricate toate produsele alimentare aflate în frigider, prin ce Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.133 le-a adus prejudicii considerabile materiale și morale, punând în pericol atât sănătatea nepoatei minore, cât și a familiei Bogaciuc, deoarece aceștia nu se puteau alimenta cu hrană caldă.

Mai mult ca atât, la întrebarea reclamanților, în ce temei aceștia au fost deconectați de la energia electrică, președintele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.133 le-a declarat deschis că, dacă nu a putut să îi evacueze prin judecată, le va crea condiții insuportabile de viață prin metodele sale ilegale, pentru a da afară familia Bogaciuc din apartament.

Factura pentru energia electrică consumată a fost expediată ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL la data de 27.07.2016, urmând să fie achitată până la data de 08.08.2016. Această factură fiscală a fost achitată de către familia reclamanților conform bonului fiscal nr.0265, la data de 29.07.2016, ora 17:45, adică îndată ce au primit-o și s-au încadrat în termenul de achitare a energiei electrice consumate.

Pe lângă cele menționate, reclamanții consideră că, prin acțiunile sale ilegale, conducerea Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.133 și președintele

Vvedinski Iurii a făcut abuz de serviciu, depășind intenționat și vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, deconectând reclamanții ilegal de la energia electrică, cu folosirea situației de serviciu, iar aceste acțiuni le-au cauzat reclamanților daune și un prejudiciu moral considerabil.

Inspectoratul de Poliție sect. Rîșcani, prin scrisoarea din 26.08.2016, le-a comunicat reclamanților că, în urma controlului efectuat pe faptul deconectării de la sursa de alimentare cu energia electrică, a fost stabilit că, la 05.07.2016, a avut loc ședința conducerii Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.133, care unanim a decis deconectarea ap. XX de la sursa de alimentare cu curent electric. Luând cunoștință cu înscrisul dat, la 05.09.2016, reclamanții au depus o cerere prealabilă către administrația Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.133, prin care au solicitat anularea deciziei din 05.07.2016, cu conectarea la energia electrică, însă administrația Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.133 nu a reacționat în niciun mod.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 februarie 2017, menținută prin decizia Curții de apel Chișinău din 13 iulie 2017, acțiunea depusă de Bogaciuc Nicolai și Bogaciuc Elena a fost admisă parțial, s-a anulat decizia comitetului de conducere al Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.133 din 05.07.2016, în partea ceea ce ține de deconectarea apartamentului nr. XX, situat în mun. Chișinău, XXXXX, ca fiind ilegală, s-a obligat Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.133, să reconecteze energia electrică a apartamentului nr. XX, situat în mun. Chișinău, XXXX, iar în rest, pretențiile reclamanților s-au respins ca fiind neîntemeiate. S-a mai încasat de la Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.133 în beneficiul statului taxa de stat neachitată de reclamanți la depunerea acțiunii în sumă de 100 lei.

La 04.09.2017, CCL-113 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, motivându-și recursul prin faptul că instanțele de judecată la judecarea cauzei au încălcat normele de drept procesual și material.

La 17.11.2017, Bogaciuc Nicolai a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea acestuia ca inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de CCL-113, ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de

procedură civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de apel, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către CCL-113.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Svetlana Filincova,

Judecători –

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas